

tit. 8 part. 3.—bonorum an hodie locum habeat propter authenticam *bona damnatorum*, dict. n. 14 in fin.

ANTECEDENS an videatur velle qui consequens vult, et an destructo consequente videatur destructum antecedens, n. 4 l. 19 tit. 6 part. 6.

ANTIQUIOR præfertur ubi est paritas dignitatum, n. 3 l. 12 tit. 5 part. 1.—Antiqua excedentia hominum memoriam, an probentur per testes de auditu, et an ibi simul sit necessaria fama, n. 4 l. 20 tit. 9 part. 4.

ANNULI sola immissio non importat quodquam nisi ex verbis præcedentibus aliter de mente contrahendi constiterit, n. 7 per text. ibi, l. 2 tit. 1 part. 4.—immissio investituram significat, et de effectu etiam quando in absentiam rei fit, n. 6 l. 4 tit. 26 part. 4.

ANNUI redditus an inter immobilia computentur, n. 2 l. 1 tit. 17 part. 2.

ANNUS probationis debet esse continuus, et quid si novitius exeat, et reddat, per n. 4 l. 3 t. 7 part. 4.—Anni Domini ponuntur hodie in instrumento, non æra, et quæ sit rectior computatio, n. 3 l. 54 tit. 18 part. 3.—Annus intra quem aliquis dotem solvere promisit, à quo tempore debeat computari, n. 5 l. 11 et n. 2 l. 12 tit. 11 part. 4.—qui datur à jure ad dotis restitutionem soluto matrimonio, an detur ubi pro dote restituenda intervenit stipulatio expressa, n. 3 l. 51 tit. 11 part. 4. qui datur ad dotis restitutionem, an habeat locum in extraneo dotante stipulante dotem sibi reddi, n. 3 l. 51 tit. 11 part. 4.—Et an ista dilatio anni locum habeat, quando dos legatur à marito uxori, ibidem.—Annus secundus an detur alicui ad prosequendam appellationem, si multum sit inops, n. 1 l. 4 tit. 19 part. 4.—intra quem quis solvere promisit, an incipiat à die promissionis, et quid in vendente fundum, cum quo est conventum, ut solvat intra annum pretium, an hic annus computetur à die traditionis, n. 3 l. 15 tit. 11 part. 5.—qui datur creditoribus ad revocationem venditionis factæ per debitorem suum in fraudem ipsorum, an sit utilis, n. 6 l. 7 tit. 15 part. 5.—qui executoribus testamentariis datur ad exequendam voluntatem defuncti, à qua die incipiat currere, n. 4 l. 6 tit. 10 part. 6.

APPELLANS in aliquo modico tempore sibi ad testificandum vel ad aliud dato, an per illud suspendat excommunicationem, n. 5 in fin. l. 21 tit. 9 part. 1.—intra quantum tempus suam appellationem prosequi debeat, qualiscumque ille sit, et qui dies ibi computentur, n. 4 l. 23 tit. 23 part. 3.—Et quid si procuratorem ad hoc misit, intra terminum fidei de mandato non fecit, licet comparuerit, dict. n. 1.—Et quid si causa sit criminalis, an reus istis terminis arctetur, ibidem.—Appellans si fuerit legitime impeditus, an à prosecutione suæ appellationis debeat impediri, n. 3 l. 24 t. 23 part. 3.—Et quid si procuratori suo infirmitas supervenerit, vel impedimentum est ex parte adversarii, dict. n. 3.—Et an tunc debeat admitti per restitutionem, et quando, ibi n. 4.—Appellans durante appellatione infamis non est, n. 4 l. 6 per text. ibi, tit. 6 part. 7.—si à iudice aliquo modo injuriatur, qualiter iudex veniat puniendus, n. 4 et 2 l. 4 per text. ibi, l. 7 tit. 1 part. 7.—si tempore quo appellat, iudicem convitiat, debet pu-

niri, et qualiter, n. 4 l. 26 tit. 23 part. 3. intra quantum tempus debeat se coram iudice ad quem præsentare, si à iudice à quo præfigeatur terminus, n. 4 l. 26 tit. 23 part. 3.—si lite pendente spoliatur adversarium, videtur renuntiare appellationi, dict. n. 3 dict. l. 26.—an iudicte condemnandus sit in expensis, si sententia à qua appellavit, fuit confirmata, n. 3 l. 27 tit. 23 part. 3.

APPELLARI potest omisso medio ad legatum Papæ, et ad quem legatum, n. 40 l. 23 t. 9 part. 1.—Appellari non potest ad Regem omisso medio in uno casu. r. 2 per text. ibi, l. 4 tit. 24 part. 2.—Appellare an possit condemnatus rem exhibere, per n. 5 l. 20 tit. 2 p. 5.—an possit quis à sententia arbitratorum, et quid hodie iure regni, n. 14 l. 23 tit. 4 part. 3.—an possit quis ab arbitri sententia, et quid hodie per ll. regni, n. 4 l. 25 t. 4 part. 3.—Et ad quem appellabitur, ibi.—Appellatio suspendit negotium, et pronuntiatum, n. 5 l. 5 tit. 13 p. 5.—et qualiter instrumentum appellationis à sententia fieri debeat, n. 4 cum sequentibus, l. 110 tit. 18 part. 3.—Appellari potest à sententia iudicis revocantis sine causa sententiam suam interlocutoriam, n. 6 l. 2 tit. 22 p. 5.—Appellare an possit servus à sententia contra eum lata, vel contra dominum, si dominus, vel ejus procurator nollit, n. 4 et 5 l. 2 t. 23 p. 5.—an possit dominus, si procurator suus illud non fecit in tempore, et quando non possit, n. 13 l. 2 tit. 23 part. 3.—intra quantum tempus teneatur condemnatus, et à quo tempore currant dies ad appellandum, n. 16 t. 2 ibi.—an debeat procurator, specialiter, sive generaliter constitutus, et appellationem prosequi teneatur etiam extra provinciam, n. 2 et 4 l. 5 tit. 23 part. 5.—possunt hi qui jus ad rem prætentunt, etiamsi sententia transiverit in rem iudicatam, n. 4 l. 4 ibidem.—Et intra quantum tempus, et an durante tertii appellatione mittatur in executionem sententia contra victum, n. 1 dict. l. 4.—Appellare potest cognatus pro eo cognato, ad mortem, vel aliam pœnam condemnato, etiamsi Clericus sit, n. 4 et 2 l. 6 tit. 23 part. 3.—an possit cognatus pro cognato ad mortem damnato in ipsius condemnati contumacia et absentia, ibidem n. 2.—Et quid si condemnatur ad membri abscissionem, vel ad mortem civilem, ibidem n. 3.—Appellare an teneatur victor in sententia aliquo modo gravatus, si illud victus jam fecit, et quando, n. 4 l. 9 t. 23 part. 3.—Et quid si contumax in veniendo ad audiendam sententiam, et postea velit appellare, an admittatur, ibidem in n. 2.—Et quis in isto casu dicitur contumax, et quare cum eo rigor iste servetur, n. 2.—Et qualis ista contumacia esse debeat, et quid si de facto admittatur ad appellandum, ibi.—Et quid si ille talis esset rusticus, minor vel mulier, dict. n. 2 in fine.—Appellare an possit reus, si ad aliquid exhibendum compellatur per iudicem, et quando, n. 6 l. 9 tit. 23 p. 3.—An possit ille, qui causa cœpta non dimisso procuratore vadit etiam in commodum Reipublicæ, vel Regis, n. 4 l. 10 tit. 23 part. 3.—Appellari potest ad Papam omisso medio, n. 40 l. 5 tit. 5 part. 1.—Appellare intra quantum tempus debet ille, qui vult ad totam causam restitui, n. 2 et 7 l. 10 t. 23 p. 3.—Postest ille qui ab adversario suo

fuit impeditus in tempore comparere, et datur ei restitutio, n. 2 l. 12 t. 23 p. 5.—Et quid si ab extraneo impediatur, an tunc se restituere possit, ibi in n. 3.—Appellare an possit quis ad interlocutoria sententia, et quando, n. 1, 2, 3, l. 13 tit. 23 part. 3.—An possit aliqua partium, si per pactum istud non facere promiserunt, n. 6 l. 13 tit. 23 part. 3.—Et an in tali pacto de non appellando scriptura requiratur, et an idem sit in simplici renuntiatione, et quid si una pars tantum paciscatur, et an per hoc pactum excludatur remedium dicendi sententiam nullam, dict. n. 6 l. 13 tit. 23 part. 3.—Et an per hoc pactum excludatur, si appelletur ab interlocutoria, et quid in causa criminali, et an hic iudex teneatur parti, ibidem.—Appellare non potest debitor fiscalis à sententia contra se lata in fisci favorem, et quid in debitorum privati, et in quo differat, n. 7 l. 13 tit. 23 part. 3.—non potest latro insignis, neque eorum duces, neque veneno occidentes, neque alii plures, de quibus per gloss. l. 16 tit. 23 part. 3.—Et quid si proditoriè quis non occidit, sed vulneravit, an eadem pœna puniatur, ibi n. 6.—Appellare an possit confessus, et non convictus, et an possit suam confessionem revocare, et quando, n. 10 et 11 l. 16 tit. 23 part. 3.—ad quem debeat ille qui à delegato Principis appellat, l. 20 tit. 23 part. 3.—voce tantum debet quis in eadem die, si in scriptis, intra decem, vel quinque hodie, n. 4 et 5 l. 22 tit. 23 part. 3.—usque ad quod tempus possit hæres condemnati, n. 5 l. 22 tit. 23 part. 3.—an possit quis pluries, et quid si illud habeat ex Principis rescripto, et quando liceat pluries appellare, n. 2 l. 2 t. 23 p. 3.—non auctens propter metum iudicis, vel alterius, an metus iste ab eo probari debeat, et an protestari teneatur, quod propter metum non appellat, n. 9 l. 27 t. 23 p. 3.—an possit debitor, si prius fiat executio in rebus suis immobilibus, quàm in mobilibus, et an teneat processus, licet non appellet, si ordo ille non servetur, n. 4 l. 3 tit. 27 part. 3.—Et an paupertas excuset ab appellando, et an ad prosecutionem appellationis detur secundus annus propter paupertatem, n. 4 l. 4 t. 19 p. 4.—Appellare an possit venditor emptore damnato ex ejus contumacia, et quando sic, n. 6 l. 36 tit. 5 part. 5.—an teneatur emptor, et quando non, si tempore quando lata fuit sententia super re emptâ, ipse præsens erat, venditor autem erat absens, n. 8 ibi.—an possit vicinus, si ejus convicinus rem suam extraneo vendiderit, et non sibi, n. 8 l. 53 tit. 5 part. 5.—an possit per iudicem condemnatus ad torturam, n. 2 l. 2 t. 50 p. 7.—an possit debitor à præcepto iudicis jubentis sibi, ut minori solvat, n. 4 l. 4 tit. 14 part. 5.—Appellatio à Principe remota, an intelligatur sive ab interlocutoria, sive à diffinitiva sententia, n. 9 l. 13 tit. 23 part. 3.—remota, an de frivola intelligatur, et quid si gravamen esset notorium, an tunc ea sublata appellari possit, ibidem n. 10.—à Principe tantum potest removeri, neque ab alio, etiamsi sit Legatus de latere, et quando sic, ibidem n. 11.—facta super majoribus delictis, et super aliquibus sententiæ capitulis, an impediatur executionem sententiæ in aliis, n. 5 l. 14 tit. 23 part. 3.—Et quid si appelletur in minoribus, an differatur executio senten-

tiæ majoribus, ibidem in n. 7.—Appellatio omisso medio, an valeat, si non excipiatur, et an valeat consuetudo quòd appelletur omisso medio, e quando sine hoc valeat appellatio in isto casu, n. 4 l. 18 ibi.—omisso medio valet, si ad Regem, Papam, vel ad ejus legatum appelletur, non ita si ad Imperatorem, ibidem, n. 2.—ad Regem, an teneat in terris magnatum facta in prima instantia, omisso domino illius terræ, n. 2 l. 18 t. 23 part. 3.—tenet, etsi fiat ad parem illius qui iudicavit, contra communem Doctorum, n. 3 l. 18 t. 23 p. 3.—Et idem erit, si appelletur ad minorem iudicem illius qui iudicaturus est, si non est minor illo, qui jam iudicavit, dict. n. 3.—Appellatio ad Regem facta, qui iudices hodie de ea cognoscere debeant, n. 4 l. 19 t. 23 p. 3.—ad quem fiat à subdelegato delegati à Principe, sive in totum, sive pro parte causam subdeleget, n. 4 l. 21 ibi.—intra quantum tempus fieri debeat, n. 4 l. 22 ibidem, et ibi n. 5.—Et an adversario neganti fuisse intra terminum appellatum, incumbat probatio, dict. n. 5 l. 22 t. 23 p. 3.—Et quid si appelletur post terminum, adversario sciente, et consentiente, an sententia postea lata teneat, dict. n. 5.—Appellatio an fieri possit in die feriato, dict. n. 5 in fin.—Et quid si condemnatus detinetur in carceribus, ibi.—Appellatio quando sit à diffinitiva sententia an sit necesse exprimere causas quare appellat, ibi in n. 6.—Et quid si in appellatione apostoli tunc non petantur, an possint peti ex intervallo, ibi in n. 7.—Appellatio intra quantum tempus prosequi debeat, ubicumque appellans sit, n. 4 l. 23 t. 13 part. 3.—in causis criminalibus an pro deserta habeatur, si reus ad ipsius prosecutionem intra terminum à jure præfixum non comparuit, et quid in causis civilibus, gloss. l. 23 tit. 23 part. 3.—intra quantum tempus finire debeat, n. 4 l. 23 tit. 23 part. 3.—Et quid si appellans fuit legitime impeditus, n. 3 l. 24 ibi.—Et quid si cum ex causa fuit impeditus, vult prosequi, an ad hoc debeat restitui, ibi n. 4.—Et an liceat pluries appellare, et quando, n. 4 l. 25 tit. 23 part. 3.—Et an Princeps de plenitudine potestatis possit concedere tertiam appellationem, n. 4 l. 25 t. 23 part. 3.—Et quid si minor bis appellavit, et succubuit, an possit adversus sententiam restitutionem petere, ibi dict. n. 4.—Appellatione pendente iudex à quo nihil facere potest, et in quibus sic, n. 5 l. 26 tit. 23 part. 3.—Appellatio ubi est juri contraria, an ibi locum habeat titulus nihil novi appellatione pendente, v. dict. n. 5 ad medium.—Appellatione pendente non solum attentata post appellationem, sed quæ dolo, vel malitia adversarii fiunt, debent revocari, n. 5 l. 26 tit. 23 part. 3.—Appellatio suspendit negotium, et pronuntiatum, n. 5 l. 5 tit. 13 part. 3.—Et qualiter instrumentum appellationis à sententia fieri debeat, n. 4 cum seq. l. 110 tit. 18 part. 3.—Appellatione deserta non dicitur innovari aliquid, quia lis non pendet, dict. n. 5 in fin. l. 26 tit. 23 p. 3.—Appellatio an transeat ad hæres, si sententia lata tantum sit super confiscatione bonorum vel parte, sine alia pœna corporali, n. 2 l. 28 tit. 23 part. 3.—qua ratione, lata sententia super bonis, transeat ad hæres, n. 2 l. 28 t. 23 part. 3.—Et quid in causa, quando ju-



dex pœnam ordinariam pro delicto non posuit, ibidem. — Appellatio si in aliquo casu denegetur minori, potest per eum peti restitutio in integrum, n. 1 in proœmio t. 23 part. 3. — Et an in causa appellationis necessaria sit litis contestatio, n. 1 l. 5 tit. 26 part. 3. — Et quid si iudex ad quem confirmat sententiam, quis eam mittit in executionem, n. 3 l. 1 t. 27 part. 3. — Et quid si aliquis sit pauper, an ab appellando excusetur propter paupertatem, et an propter eam detur alicui secundus annus ad prosecutionem suæ appellationis, n. 1 l. 4 t. 19 part. 4. — Appellatio in causis feudalibus ad quem fieri debeat, n. 4 l. 11 t. 23 part. 4. — ita in mundo est necessaria, sicuti lux solis mortalibus, et de ratione, n. 2 in proœmio t. 23 part. 3. — semper fieri debet ad iudicem majorem, non ad parem, vel minorem, et si in hoc adversetur consuetudo, n. 2 l. 1 t. 23 part. 3. — an possit fieri per procuratorem, et quando non, n. 40 et 41 l. 2 tit. 23 part. 3. — interponi debet intra decem dies, hodie intra quinque dies, et à quo tempore terminus ille currat, n. 16 l. 2, et n. 1 l. 4, et n. 2 l. 10 t. 23 part. 3. — an possit prosequi per procuratorem ad specialem causam constitutum, n. 2 l. 3 t. 23, et n. 7 l. 23 t. 5 part. 3. — an debeat prosequi per generalem procuratorem, si ad hoc extra Provinciam exire debeat, suaque negotia relinquere, et ad quid tunc teneatur, n. 4 l. 3 t. 23 part. 3. — potest interponi per eos, qui licet domini non sint, prætendunt jus in re, etsi sententia transiverit in rem judicatam, n. 1 l. 4 ibidem. — Et intra quantum tempus, et an durante tertii appellatione, mittatur in executionem sententia contra victum lata, ibi. — Appellatio unius, an prosit aliis sociis in eadem re, et quando non, v. per n. 3 l. 5 t. 23 p. 3. — socii, an socio prosit, si tacitè approbavit sententiam contra se latam, et quid si omnes appellaverunt, unus tamen appellationem deseruit, an prosit illi socii victoria, dict. n. 3. — Et quid si ille, qui appellavit, se cum adversario composuit, an socii qui non appellaverunt, appellationem prosequi possint, ibidem. — Et quid si sententia lata fuit contra quemlibet pro parte, an ista sic procedant, ibi. — Et an appellatione pendente unius socii possit sententia in executionem mitti contra socium, qui non appellavit, n. 4 dict. l. 5 t. 23 p. 3. — Et quid si socius petat restitui, quia minor, an socii ex hac restitutione petita commodum portent, etsi non appellaverunt, ibi n. 6. — Appellatio à cognato facta, iudex admittere debet, etsi cognatus condemnatus dissentiat, secus si pro eo extraneus appellet, n. 5 l. 6 t. 23 p. 3. — victi, an prosit victori volenti à sententia pro se lata appellare, n. 4 l. 9 tit. 23 part. 3. — Et quid si ille, pro quo lata fuit sententia, contumax fuerit, et quibus, et quare iste contumax rejiciatur, ibidem in n. 2. — Et de qua contumacia istud intelligatur, et quid si de facto admittatur ad appellandum, ibidem. — Et sicut in illo contumace prohibetur appellatio, sic etiam ei impeditur supplicatio, ibidem. — Et quid si iste esset rusticus, mulier, vel minor, ibidem. — Et quid si veniat iudice adhuc sedente, vel habuit justam causam non veniendi, ibidem in n. 4 in fin. — Appellatio rei, eo quod compellitur exhibere rem, quando admittenda sit, et quando

non, n. 6 l. 9 tit. 23 part. 3. — intra quantum tempus fieri debeat, quando quis vult se restitui ad totam causam, n. 2 et n. 7 l. 10 tit. 23 part. 3. — ab interlocutoria sententia, quando valeat, n. 1 l. 15 tit. 23 part. 3. — Melius ibi in n. 2 et 3. — Appellatio an habeat locum, si iudex fingit se non audire, ibidem in n. 4. — impedit ne interim quis habeatur pro infame, n. 4 l. 6 per text. ibi, tit. 6 part. 7. — si appellanti non concedatur per iudicem, qualiter iudex puniatur, n. 1 et 2 l. 4 t. 10 p. 7. — APPELLATIONE juris, an veniat consuetudo, n. 1 l. 4 tit. 6 part. 1. — filiorum in dependentibus ex gradu, nepotes non veniunt, n. 17 l. 2 tit. 13 part. 2. — populi, an veniant Clerici, v. in verbo CLERICI. — filiorum in materia exorbitante, an comprehendantur fratres et sorores, n. 3 l. 6 tit. 13 part. 2. — generis, an comprehendantur omnes consanguinei et cognati, n. 16 in fin. l. 22 tit. 13 part. 2. — generis, an comprehendantur cognati, n. 18 l. 2 tit. 13 part. 2. — suorum veniunt amici, n. 4 l. 7 tit. 18 part. 2. — victualium venit sal, n. 6 l. 10 tit. 18 part. 2. — naturalitatis de qua sit intelligendum, n. 2 l. 1 tit. 20 part. 2. — domini, non solum venit utile dominium, sed etiam directum, n. 1 l. 1 tit. 28 part. 3. — lineæ, an directam, inflexam, vel obliquam debeamus intelligere, et quando isto casu fœminæ comprehendantur, n. 1 l. 2 tit. 6 part. 4. — filiorum, an veniant filii spurii, vel naturales, n. 6 l. 1 tit. 13 part. 4 in fin. — filiorum legitimorum, an veniant legitimi, multum in hoc operatur consuetudo, et communis usus loquendi, n. 11 l. 4 ibi. — dignitatum in dispensatione, vel legitimatione, an veniant Episcopatus, n. 17 l. 4 tit. 13 per text. ibi, part. 4. — filiorum an veniant adoptivi, n. 1 in proœmio tit. 16 part. 4. — alimentorum, quæ veniant, n. 5 cum sequent. l. 2 t. 19 p. 4. — partis, de qua intelligatur, ut si talis pars donetur, talis possit revocari per supervenientiam liberorum, n. 5 per text. ibi, l. 8 tit. 4 part. 5, et n. 1 l. 16 tit. 3 part. 6. — donationis non venit donatio causa mortis, n. 1 l. 11 tit. 4 part. 5. — hæredis, an veniant hæres universalis, vel hæres in re certa, v. n. 5 l. 28 tit. 8 p. 5. — societatis, quæ societas veniat, n. 1 l. 1 tit. 10 p. 5. — instrumentorum, testamenta continentur, n. 2 l. 2 tit. 1 part. 6. — hæredis, an veniat hæres universalis, vel hæres datus in re certa dato alio cohærede, quando emphyteusis fuit ab aliquo pro se, et suis hæredibus suscepta, et quid in filiis, n. 2 l. 14 tit. 3 part. 6. — partis hæreditatis, quæ veniat, per n. 1 l. 16 tit. 2 p. 6. — residui, vel reliqui, nihil continetur, si nihil superest, n. 6 l. 19 ibi. — filiorum in legati dispositione, an veniant filii naturales tantum, n. 9 l. 2 tit. 2 part. 6. — saxorum, an veniant marmora, n. 6 l. 13 tit. 9 part. 6. — filii, an comprehendatur nepos, quando est in alterius præjudicium, et quando, n. 3 quæst. 15, l. 32 tit. 9 part. 6, et n. 2 ad fin. l. 8 t. 13 part. 6. — Civitatis, an veniant castra, n. 4 l. 6 tit. 11 part. 6. — filii, an veniat filia, ut in majoria possit succedere, n. 2 quæst. 1 l. 3 tit. 13 part. 6. — nepotis, an contineatur patruus, n. 1 l. 6 tit. 13 part. 6. — vulneris, quid veniat, per n. 3 l. 6 tit. 9 part. 7. — vestis, quæ veniat, sive in legatis, vel alibi, n. 8 l. 8 per text. ibi, tit. 33 part. 7. — partis,

continetur dimidia, aliquando tamen minus, n. 6 l. 9 per text. ibi, tit. 33 part. 7, et n. 8 l. 22 tit. 8 part. 3. — Appellatus, an condemnetur in expensis in causa appellationis, quando sententia evidenter ex actis primis erat injusta, n. 3 l. 27 tit. 23 part. 3.

APERTURA testamenti, v. in verbo TESTAMENTUM.

APOSTATA ad testificandum repellitur, n. 11 l. 8 tit. 16 part. 3. — qualiter veniat puniendus, n. 2 et 3 l. 4 per text. ibi, tit. 23 part. 7, et n. 4 l. 5 ibi per illum text. n. 3 l. 7 ibi. — Et an quando apostata in ejus vita non fuit accusatus, et post ejus mortem proceditur contra eum, an ejus bona poterunt confiscari post quinquennium à morte ipsius per inquisitores, dict. n. 3 dict. l. 7. — Et an exceptio elapsi quinquennii sit perpetua, vel non, dict. n. 3. — Apostata quando ex ejus apostasia non veniat puniendus, neque bona, neque famam amittat, gloss. l. 8 per text. ibi, tit. 23 part. 7.

APOSTOLICILICÈT in libello appellationis illicet non petantur, possunt peti ex intervallo, n. 7 l. 22 tit. 23 part. 3. — intra quantum tempus peti debeant, n. 2 l. 26 tit. 23 part. 3.

APULIA regnum est feudale Ecclesiæ, n. 2 l. 3 tit. 26 part. 4.

AQUA in qua quis baptizatur, an de necessitate requiratur, quod sit benedicta, n. 2 l. 2 tit. 3 part. 1. — in qua quis baptizatur debet esse naturalis, ibid. — rosacea, seu ab aliquibus herbis deducta, non est sufficiens ad baptizandum, n. 2 dict. l. 2. — naturalis etiamsi calefacta sit, potest quis in ea baptizari, ibidem in fin. — cadens super pedem, an sufficiat ad hoc, ut dicatur quis baptizatus, n. 3 l. 2 tit. 4 part. 1. — naturalis desideratur in consecratione Corporis, et Sanguinis Christi, rosacea, vel alia non, n. 3 l. 32 tit. 4 part. 1. — debet vino commisceri ad consecrationem faciendam, n. 6 dict. l. 32. — si non commisceatur vino, an consecratio fieri possit, ibidem. — in qua quantitate debeat vino commisceri, per n. 2 l. 6 tit. 7 part. 2. — et multa in laudem aquæ, per n. 3 et 4 l. 10 tit. 18 part. 2. — deputata ad usum civium, non potest præscribi, etiam tempore immemoriali, vide n. 1 l. 7 t. 29 part. 3. — per se ipsa fluens, non potest inducere præscriptionem, seu consuetudinem, et quare, n. 2 l. 13 tit. 31 part. 3. — si ab emphyteuta, vel vassallo ducatur ex torrente domini in proprium vassalli prædium, et illud præscripserit per longissimum tempus, an illud jus præscribere possit, n. 5 l. 13 tit. 31 part. 3. — licet, non semper cadat actualiter, sufficit tamen, quòd potentialiter possit cadere ad hoc ut servitus dicatur continua, et minori tempore præscribatur, ibi n. 8. — quæ deducitur ex aqueductu publico, quanto tempore præscribatur, n. 10 l. 13 tit. 31 part. 2. — si ab aliquo excludatur à prædio suo, ne sibi noceat, neque ab eo servitus aliqua debeatur, licet illud facit, nec tenetur aliqua actione, licet vicino noceat, n. 5 l. 13 tit. 32 p. 3. — in magno incendio magis succendit, quàm mitigat, n. 1 l. 12 tit. 13 part. 7. — naturaliter fluens, si in prædio aliquo sordices congregaverit, ita quod vicini ex hoc graventur, quis ad mundationem teneatur, n. 1 l. 13 tit. 32 part. 3. — Et quid si prædium, ubi sordices erant congregatæ,

sit pluribus commune, ibi n. 2. — Aquam trahere de flumine publico, unicuique licet auctoritate juris gentium, n. 1 l. 18 tit. 32 part. 3.

AQUÆDUCTUS qui est in publico, quo tempore præscribatur, v. n. 1 l. 7 tit. 29 part. 3. — est jus aquæducendæ per fundum alienum, et plura alia, n. 1 l. 4 tit. 31 part. 3. — Et quis teneatur reficere, seu purgare canallem, quando unus hanc servitudinem habet in fundo alieno, n. 2 l. 4 tit. 31 part. 3. — Et quid in possessoribus prædiorum per quæ transit aquæductus publicus, et quanto tempore præscribatur servitus aquæductus publici, seu privati, dict. n. 2 dict. l. 4 tit. 31 part. 3. — Aquæductus, et si Princeps alicui concedat jus aquæducendæ ex publico aquæductu, intelligitur de ea, quæ superest, non de ea, quæ sit usui publico necessaria, n. 1 l. 5 tit. 31 part. 3. — Et si aqua ex aquæductu publico deducatur, quanto tempore præscribatur, n. 10 l. 13 tit. 31 part. 3. — Aquæductus si aliquas sordices in prædio vicini congregaverit, quis ad mundationem teneatur, n. 1 l. 13 tit. 32 part. 3. — Et quid si locus sic per sordices impeditus ad plures pertineat, an omnes ad hoc teneantur, ibidem n. 2. — Aquæductus, et quis ad illius reparationem teneatur, n. 4 l. 20 tit. 32 part. 3.

ARABI computant annos à tempore falsæ prædicationis Mahomæ, gloss. fin. in proœmio Part.

ARBITRORUM officium est pium, et ideo Clerici possunt esse iudices arbitri, n. 5 l. 48 tit. 6 part. 1. — Arbitri, debent semper esse in impari numero, et quare, n. 1 l. 13 tit. 26 part. 2. — Arbitrator aliquando sumitur pro moderatore, aliquando pro iudice, n. 1 l. 23 tit. 4 part. 3. — Arbitri, et sub hoc verbo comprehenduntur, tam arbitri, quàm arbitratores, n. 2 l. 23 tit. 4 part. 3, et n. 1 l. 38 tit. 16 part. 3. — in quo cognoscantur ab arbitratoribus, ibi num. 4. — Et quid si causa sibi committatur, ut pronuntiet secundum jus, et ipse injustè sententia-verit, et contra jus, an teneat sententia, si ab ea non appelletur, ibidem in dict. n. 4. — Arbitrator non habet territorium, benè tamen citavit partes, et an condemnet in expensis ratione contumaciæ, et mulctare possit, ibi. — debet partibus statuere terminum ad probandum, ibidem n. 6. — an possit pronuntiare partibus non citatis, n. 5 l. 106 tit. 18 part. 3. — sententiam diffinitivam proferre non potest altera parte absente, etiam per contumaciam etiamsi sit conclusum in causa, n. 7 l. 25 tit. 4 part. 3. — Et an inter arbitrum et arbitratores aliqua sit differentia in hoc, scilicet, quòd possint extendere manus ad alias res extra compromissum, ibi n. 18. — Arbitrator an ratione pacis faciendæ (sive sit arbitrator) possit manus extendere extra res in compromisso contentas, dict. n. 18 in medio. — Et quid si partes litigent coram arbitro super aliis rebus, quam contentis in compromisso, an videantur prorogare ejus notionem, ibidem. — Arbitrator an possit cognoscere, et pronuntiare super compensatione, quæ objicitur, dict. n. 18 ad fin. — Et an valeant gesta contra formam compromissi, ibidem n. 19. — Et an possit prohibere alienationem bonorum super quibus pronuntiat, ibid. in fin. — Et an in arbitris sit necessaria scriptura, ibidem n. 21. — Arbitri an possint cognoscere in causa sanguinis, et quid si aga-